

3. díl seriálu Chyby v mapách

Legenda mapy

Ve smyslu jazyka mapy je legenda mapy jakýsi příruční slovníček. Obsahuje výčet použitých kartografických znaků v mapě s vysvětlením jejich významu. Sestavit správnou legendu mapy je jedním z nejobtížnějších úkolů, které tvůrce mapy řeší.

Legenda mapy je základní kompoziční prvek, a proto nemůže na žádné mapě chybět. Výjimkou jsou pouze mapy v atlasech a souborech map, které mají společnou legendu v úvodu atlasu, resp. souboru, a jednotlivé listy pak legendu neobsahují. Pro mnohé tvůrce map je legenda mapy prvkem, které vygeneruje zvolený software. Přitom legenda mapy je jedním z nejdůležitějších prvků obsahu mapy, protože se významně podílí na zabezpečení přesného sdělení prostorových informací v mapách. V legendě mapy se dělá mnoho chyb, a to gramatických, syntaktických i sémantických. Nejvíce chyb v legendách map je u map generovaných jako výstupy z GIS projektů.

Přitom platí stará kartografická moudrost: nejlepší legenda je zbytečná legenda, tedy legenda ze znaků, u kterých uživatel nepotřebuje legendu ke zjišťování jejich významu.

Jak na to

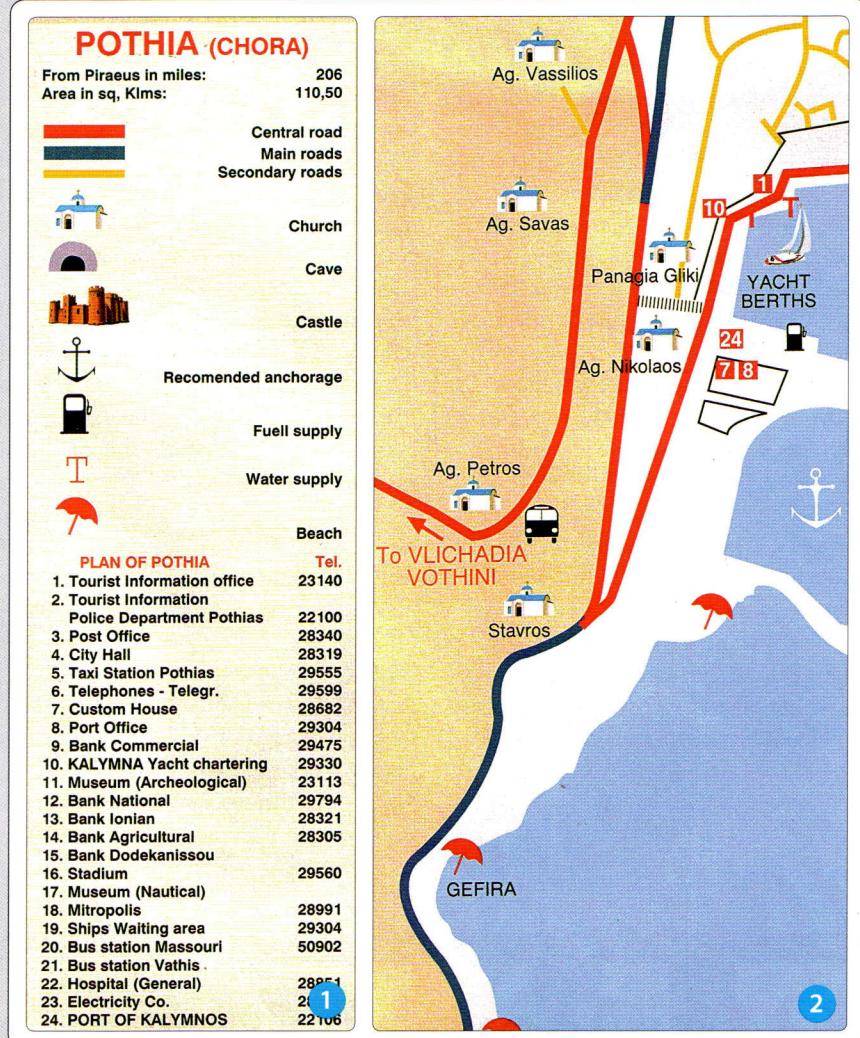
Sestavení legendy mapy závisí na řadě faktorů, zejména na jazyku mapy a znakovém klíči. Je hlavním nástrojem zajišťujícím správnost komunikace mezi mapou a uživatelem mapy. Kartograf se vždy snaží, aby legenda mapy vyhovovala pěti základním zásadám: úplnosti, nezávislosti, uspořádanosti, souladu s označením v mapě a srozumitelnosti.

Co je a co není legenda mapy?

Legenda mapy je slovníček, který napovídá čtenáři mapy, co jednotlivé znaky vyjadřují. Je částí znakového klíče (souboru mapových znaků předepsaný pro určité mapové dílo s vysvětlením jejich významu), který je sestaven podle zásad jazyka mapy (formalizovaný znakový systém mapy ovládaný syntaktickými a sémantickými pravidly, jimiž je realizován proces kartografického sdělování informací). Legenda není totéž co

Kartografie má své počátky v antickém období. Od té doby rozpracovali odborníci způsob zobrazování prostoru do složitého systému zákonů, zásad, pouček a doporučení. Za více než dvě tisíciletí si všechna tato pravidla jednak obhájila svoji nezbytnost a jednak zformulovala svoje přesné znění. Mapy jsou unikátním nástrojem ke sdělení velkého objemu prostorových informací. Tato sdělení předávají mapy přesně a rychle. Pokud jsou na mapách chyby, znamená to, že je některé z pravidel tvorby mapy porušeno a sdělení prostorové informace je uskutečněno nepřesně nebo pomalu, mnohdy i chybě či dokonce vůbec. Kdo sestavuje mapu, měl by se chyb v mapách vyvarovat. A to nejlépe tím, že si nastuduje základní kartografickou literaturu.

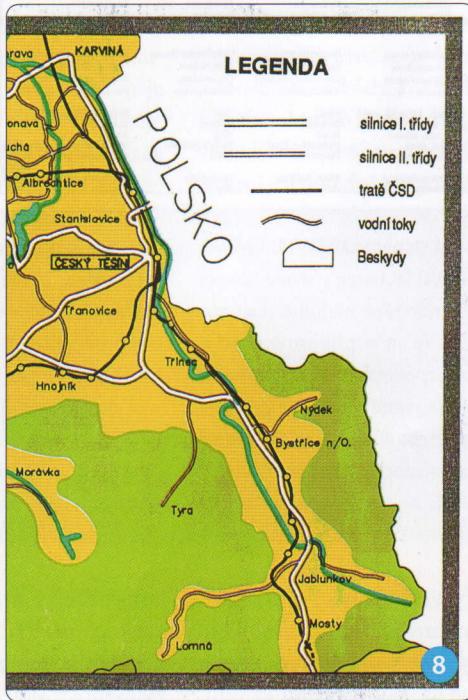
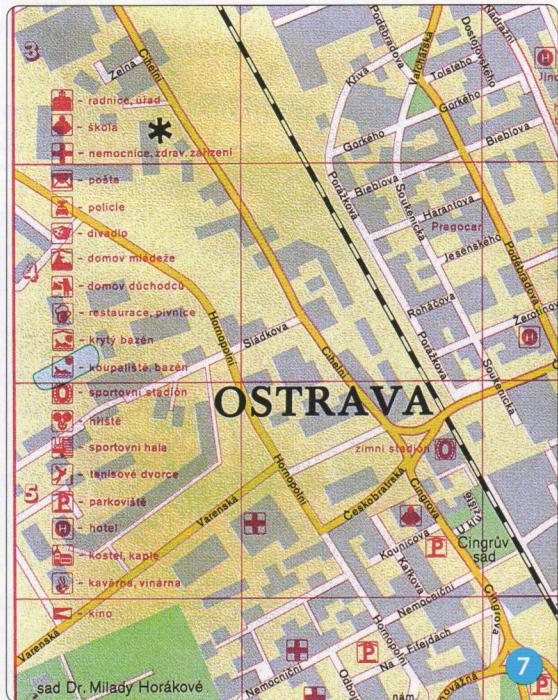
Takhle ne

Obr. 1 a 2 Zcela chybná legenda. Co znamenají béžová a bílá barva? Modrá je pravděpodobně moře. Znaky pro jeskyni a hrad jsou v legendě ale ne na mapě, zatímco znaky autobusu a černé tenké linie v legendě zcela chybí (Výroba autobusů? Autobusová zastávka? Autobusové nádraží? Dálkový autobusový spoj? resp. Železnice? Katastrální území?). Liniové znaky v legendě jsou širší než na mapě. Velikosti znaků (benzinová pumpa, kot-

va, T) jsou v legendě jiné než na mapě. Šírkou linie nebo velikostí znaku kartograf vyjadřuje kvantitativní odlišení jevů. Platí to i zde? Pokud ano, pak musejí být v legendě tři stupnice pro zjištění konkrétních velikostí jevů (ty však zde nejsou)! Dále: T v legendě je jiné než T na mapě. Tedy jde o dva různé znaky, tedy dva různé významy znaků. Podobně: V legendě je černá kotva a na mapě je kotva bílá (černá = uzavřený přístav; bílá = přístav

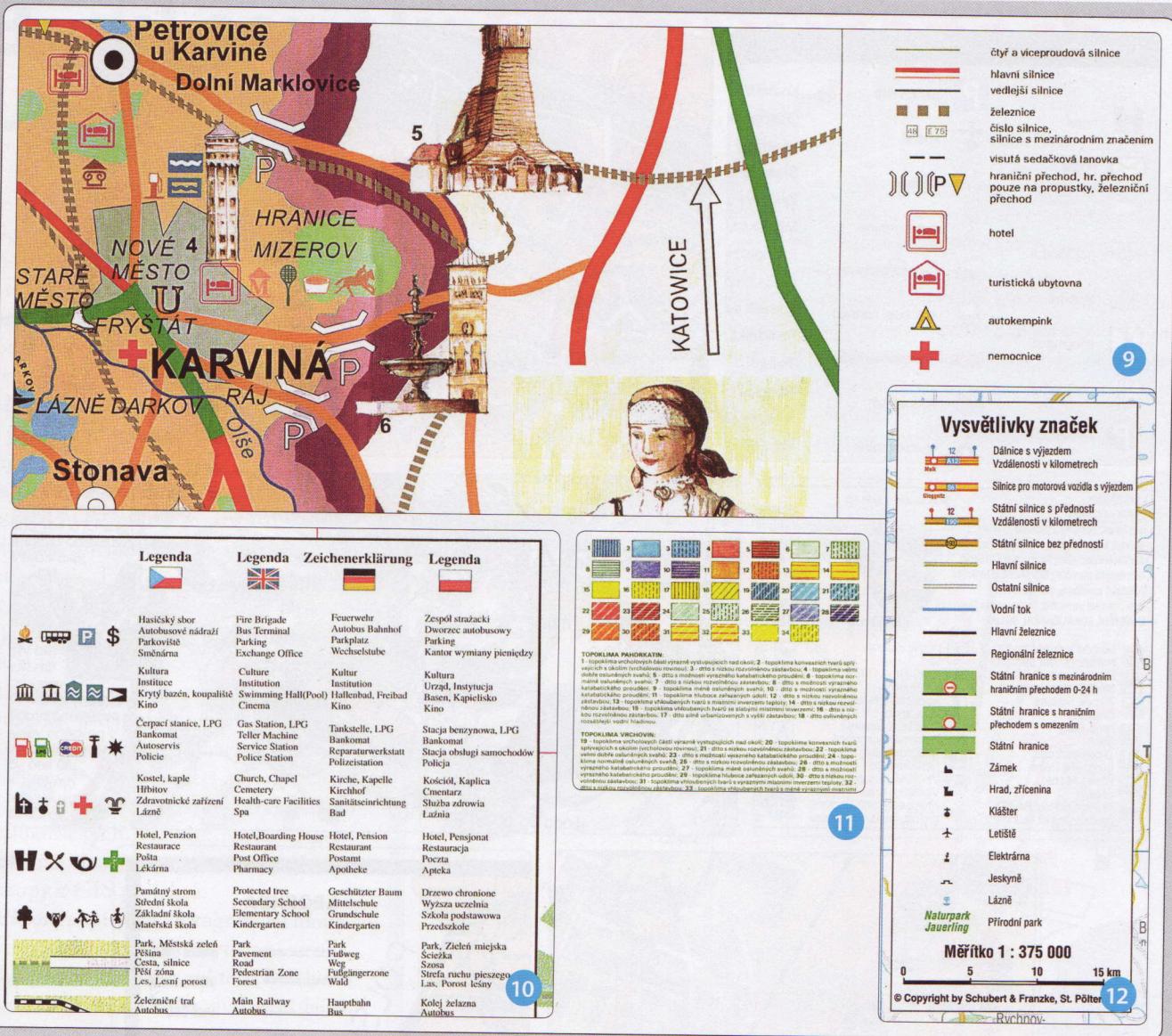
Legenda

3 a 4 Znaky v legendě jsou větší než na mapě! Co tím autor vyjadřuje? Míru důležitosti nebo kvantitativní vyjádření? V legendě je u č. 7 uvedeno: Evangelická modlitebna. Ale na mapě je pod číslem 7 Evangelický kostel. Je kostel něco jiného než modlitebna? Nebo zde jsou dva objekty? Napovídá tomu umístění popisu pod číslem 7 i grafický znak kostela. Podobný chaos je i u čísla 1: kostel

Všechny svaté ve středu kruhu č. 1, znaku kostela (70 m vlevo), obrázkový znak kostela, popis Katol. Kostel Všech svatých. Zde je mapa informacemi předimenzována. Dále: Co je to „Štefánianum“? (č. 4)? Znak v legendě „informace“ je v mapě dvojho druhu (v bílém a v černém podkladě). Znamená to dobré a špatné informace? / Obr. 5 a 6 Jiný znak v legendě, jiný znak v mapě pro zříceninu hradu. Znak pro branici CHKO nezmění zahrnovat ostatní

znaky, např. železniční. Popis v legendě je velmi nepřehledný. Stačilo popisy znaků psát malým písmenem na začátku a cizojazyčné popisy provést menším a šíkmým písmem. Cizojazyčné názvy jsou přidány nepravidelně. / **Obr. 7** Umísťení legendy na mapovém poli je neštastné. Není čitelná a stává se nepřehlednou. Provedení některých znaků je velmi diskutabilní (škola, domov mládeže, domov důchodců). / **Obr. 8** Legenda je

zbytečně nadepsaná slovem LEGENDA. Chybějí v ní vysvětlení použití tří barev v mapě. Znaky v legendě jsou černobílé a neúplné, zatímco v mapě barvené, a to je nepřípustné. / Obr. 9 Ani jeden liniový znak na mapě neodpovídá liniovému znaku v legendě. Znak pro hraniční přechod je nápadně shodný se znakem mostu na topografických mapách. Dále: proč je jiné písmeno P v legendě a jiné v mapě? / Obr. 10

vysvětlivky. Vysvětlivkami se rozumí soupis písmenných nebo číselních označení jednotlivých objektů v mapě. Vysvětlivky jsou i samostatné knižní přílohy u vícelistových mapových děl, např. u geologických map.

Legenda mapy musí být úplná

Legenda musí obsahovat všechny znaky použité v mapové kresbě, ty jsou nutné pro dekódování interpretované informace. Zjednodušeně lze požadavek úplnosti legendy popsat tak, že „co je v mapě, to je v legendě“. Na tematické mapě legenda obsahuje především prvky

legenda je nelogicky uspořádaná. Proč je v jedné skupině hasičský sbor a směnárna, v jiné autoservis a bankomat, v další památný strom a střední škola? A proč je zdravotnické zařízení v jiné skupině než lékárna? A je snadné ve spodních čtyřech skupinách znaků zjistit, který znak patří k jednotlivým popisům? / Obr. 11 Legenda plná omylu – neuspořádaná (kdo se v ní vyzná?), nesrozumitelná (kolik lidí zná dtto?), v nesouladu

s označením v mapě (rozeznáte znaky 13 a 14?). Právě odstrašující příklad. / Obr. 12 Vysvětlivky jsou něco jiného než legenda. Navíc místo „značka“ se užívá v tematické kartografii termín „značk“. Kromě toho je pro státní hranici použit dvakrát jiný znak (odlišná tloušťka zelené linie i struktura černé linie).

tematického obsahu s jejich objasněním, zatímco prvky topografického podkladu obsahovat nemusí. Ovšem vyžadují-li zvláštnosti území uvedení topografického podkladu do legendy mapy, pak se znaky topografického podkladu umísťují až na konec legendy za tematický obsah. Legenda dále neobsahuje matematické, pomocné a doplňkové prvky obsahu mapy.

Legenda musí být nezávislá

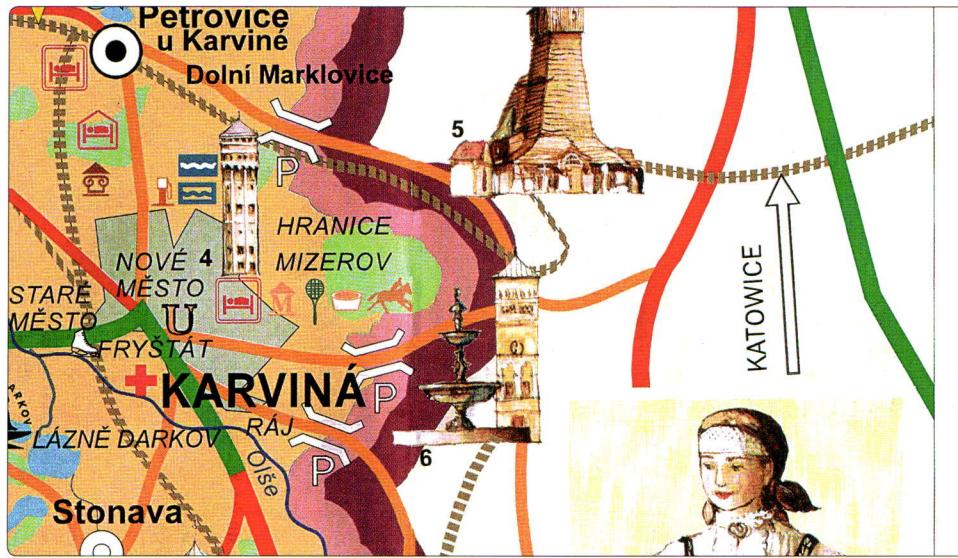
Legenda musí obsahovat znaky, které jednoznačně vyjadřují prvky obsahu mapy. Jsou-li jednomu objektu přiřa-

zeny dva různé kartografické znaky v mapě (například zavedením kategorií strom a listnatý strom), je nezávislost legendy porušena. Duplicitní grafická interpretace jednoho jevu v mapě je nepřípustná.

Legenda musí být uspořádaná

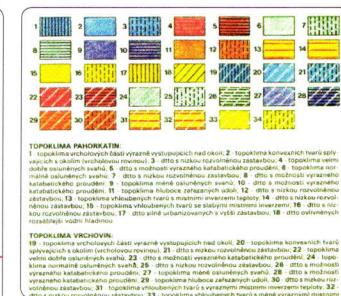
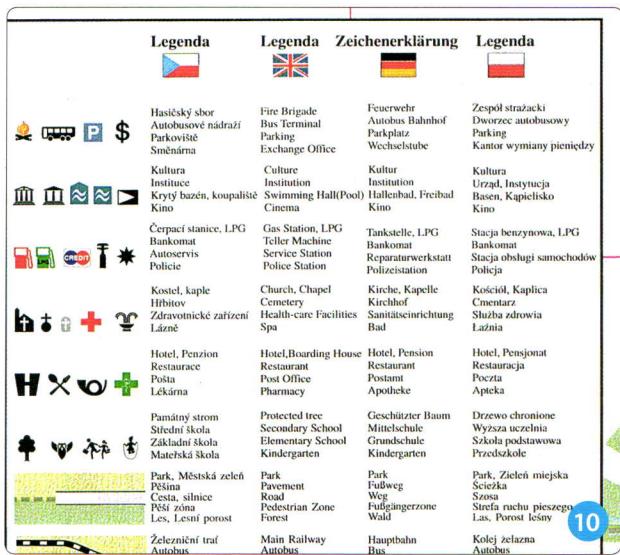
Legenda musí být sestavena v logicky a graficky uspořádáný systém skupin znaků. V rámci skupin musí být zachována logická posloupnost jednotlivých znaků.

Uspořádání legendy odpovídá významu jednotlivých jevů v mapě (nejdů-

- čtyří a vícepruhová silnice
- hlavní silnice
- vedlejší silnice
- železnice
- číslo silnice, silnice s mezinárodním značením
- visutá sedačková lanovka
- hranici přechod. hr. přechod pouze pro propustky, železniční přechod
- hotel
- turistická ubytovna
- autokempink
- nemocnice

9

TOPOKLIMA VŘECHOVÍN

13. topoklima výrazných místností výrazně výrazných místností nad skálou. 20. topoklima konvenčních kruhů s okolím výrazných místností. 21. otvor a možnost významného zdroje. 22. topoklima výrazně výrazných místností. 23. topoklima výrazně výrazných místností. 24. topoklima výrazně výrazných místností. 25. otvor a možnost významného zdroje. 26. otvor a možnost významného zdroje. 27. topoklima výrazně výrazných místností. 28. topoklima výrazně výrazných místností. 29. topoklima výrazně výrazných místností. 30. otvor a možnost významného zdroje. 31. topoklima výrazně výrazných místností. 32. topoklima výrazně výrazných místností.

10

zbytečně nadepsaná slovem LEGENDA. Chybějí v ní vysvětlení použití tří barev v mapě. Znaky v legendě jsou černobílé a neúplné, zatímco v mapě barvené, a to je nepřípustné. / Obr. 9 Ani jeden liniový znak na mapě neodpovídá liniovému znaku v legendě. Znak pro hraniční přechod je nápadně shodný se znakem mostu na topografických mapách. Dále: proč je jiné písmeno P v legendě a jiné v mapě? / Obr. 10

Legenda je nelogicky uspořádaná. Proč je v jedné skupině hasičský sbor a směnárna, v jiné autoservis a bankomat, v další památný strom a střední škola? A proč je zdravotnické zařízení v jiné skupině než lékárna? A je snadné ve spodních čtyřech skupinách znaků zjistit, který znak patří k jednotlivým popisům? / Obr. 11 Legenda plná omylů – neuspořádaná (kdo se v ní vyzná?), nesrozumitelná (kolik lidí zná dtto?), v nesouladu

s označením v mapě (rozeznáte znaky 13 a 14?). Právě odstrašující příklad. / Obr. 12 Vysvětlivky jsou něco jiného než legenda. Navíc místo „značka“ se užívá v tematické kartografii termín „znak“. Kromě toho je pro státní hranici použit dvakrát jiný znak (odlišná tloušťka zelené linie i struktura černé linie).

ležitější prvky na začátek legendy) nebo strukturu znázorňovaného jevu (např. její hierarchii).

Navzájem nadřazené prvky se spojují do skupin. Optimální počet znaků v legendě by neměl přesáhnout 25 až 30 znaků a skupiny by měly mít maximálně po 7 znacích. Ke snadnějšímu čtení legendy lze využít číslování a odlišení písmem. Při menším celkovém počtu znaků v legendě (do 7 znaků) neuspřádáváme znaky do skupin, ale například podle „geometrie“ (bodové, liniové, plošné znaky). V pořadí znaků přitom respektujeme hlavní vyjadřovací prostředek tématu mapy.

Jak legendu sestavit?

Legenda se sestavuje v následujících krocích:

- ▶ stanoví se obsah mapy – vytvoří se soupis všech prvků obsahu mapy, všech skupin, kategorií, individualit; v tomto výčtu nesmí chybět nic, co bude později uvedeno v legendě a nesmí v něm být nic navíc, než co bude v mapě; tento výčet může být neuspřádáný, jediným požadavkem na tento výčet je **ÚPLNOST**.
- ▶ navrhne se pracovní legenda mapy – prvně se sestaví kartografické znaky pro všechny prvky obsahu mapy ve schematickém zápisu, jejich technické provedení je druhohradě; spolutvůrcem legendy je konzultant z oboru, který garanteuje obsah tematické mapy (např. geolog, botanik, ekonom).
- ▶ strukturuje se obsah mapy – vytvoří se logická struktura obsahu ve smyslu hierarchie (nadřazenosti) do několika úrovní; počet úrovní odpovídá hierarchické struktuře tématu mapy; hlavním požadavkem při strukturalizaci tematického obsahu je zachování **NEZÁVISLOSTI**; jednotlivé hierarchické úrovně musejí mít navzájem stejný stupeň obecnosti;
- ▶ uspořádá se legenda – strukturovaný obsah se přemění v logicky uspořádanou legendu; hlavním požadavkem je tedy **USPOŘÁDANOST**; zohlednuje se myšlenkový řetězec téma – název mapy – hlavní a nejvýraznější vyjadřovací prostředek – uspořádání legendy, tzn. že na prvním místě v legendě musí být kategorie odpovídající nejvýznamnějšímu vyjadřovacímu prostředku (resp. název mapy, resp. titulu); na konci legendy (před případným topografickým podkladem) jsou prvky vedlejší nebo pouze příbuzné hlavnímu tématu;

- ▶ vykreslí se vzorová ukázka mapy – provede se barevný výtisk mapy s legendou k ověření vhodnosti znaků pro jednotlivé prvky obsahu mapy a typu písma; kontroluje se především SOU-LAD S OZNAČENÍM V MAPĚ;
- ▶ legenda se upraví nebo se potvrdí její definitivní podoba s důrazem na **SROZUMITELNOST**.

Jak legendu naepsat?

Legenda se nenadepisuje slovem „LEGENDA“ ani názvem celé mapy. Ve strukturované legendě je každá úroveň zapsána jiným písmem (např. odlišnou velikostí, tloušťkou písma, verzálkami) a je odsazená (nebo alespoň první a druhá). I když se v legendě vyskytuje pouze jedna kategorie ve skupině, musí být jako kategorie popsána.

Vyjadřuje-li znak jeden jev, popisuje se významem v jednotném čísle (např. les, louka), vyjadřuje-li znak více jevů nebo objektů, nepoužívá se v popisu množné číslo (např. chaty), ale použijeme opis v jednotném čísle (chatová oblast).

Kam legendu umístit?

Kompoziční umístění legendy na mapovém listu vychází z její vazby k vyjadřovaným jevům, tedy k mapovému poli. Umístit je vždy co nejbližší k vlastní kresbě. Jedná-li se o rozsáhlou legendu (například dvojjazyčnou), lze ji rozdělit a umístit na dvě místa. Rozdělení však musí být logicky zdůvodnitelné. ✗

Jaromír Kaňok, Vít Voženílek
Katedra geoinformatiky
Univerzita Palackého v Olomouci

PRÍSPĚVEK JE SOUČÁSTÍ VÝSTUPU PROJEKTU GA ČR 205/06/0965 „VIZUALIZACE A PERCEPCIE PROSTOROVÝCH INFORMACÍ V TEMATICKÝCH MAPACH.“

Minulé díly: Název mapy Měřítko mapy

Dnes: Legenda mapy
Příště: Kompozice mapy

Zapamatujte si

1. Legenda není totéž co vysvětlivky.
2. Co je v mapě, to je v legendě – v legendě jsou všechny znaky použité v mapové kresbě (**ZÁSADA ÚPLNOSTI**).
3. Co je v legendě, to je v mapě – znaky jsou provedeny shodně v legendě i v mapové kresbě ve smyslu velikosti, tvaru, barvy, směru a dalších proměnných kartografického znaku (**ZÁSADA SOULADU s označením v mapě**).
4. Jednomu objektu nelze přiřadit dva různé kartografické znaky

- v mapě (**ZÁSADA NEZÁVISLOSTI**).
5. Legenda musí být ve všech ohledech srozumitelná, dobře čitelná, zapamatovatelná, gramaticky správná, s vhodnou terminologií a požívanými zkratkami okruhu budoucích uživatelů (**ZÁSADA SROZUMITELNOSTI**).
6. Znaky v legendě se seskupují podle významu a logických souvislostí. Nejdůležitější prvky se umísťují na začátek legendy nebo se řadí podle hierarchie znázorňovaného jevu
- (**ZÁSADA USPOŘÁDANOSTI**).
7. Znaky z topografického podkladu se budou do legendy nedávat nebo se v ní umísťují až na konec.
8. Počet znaků v legendě by neměl přesáhnout 25 až 30 znaků a skupina by měla mít maximálně 7 znaků.
9. Legenda se nenadepisuje. Úrovně legendy se odlišují písmem a odsazením.
10. Vyjadřuje-li znak jeden jev, popisuje se významem v jednotném čísle (např. les).